

Llei 14/2006, del 27 d'octubre, de modificació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 d'octubre del 2006 ha aprovat la següent:

Llei 14/2006, del 27 d'octubre, de modificació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials

Exposició de motius

Després de més d'un any de l'aprovació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials, s'ha considerat oportú i necessari introduir-hi una sèrie de modificacions. Aquestes modificacions, principalment d'àmbit tècnic, tenen l'objectiu, per una banda, de corregir alguna ineficiència detectada del model tributari previst inicialment i, per altra banda, d'agilitar i de facilitar la gestió per als obligats tributaris en relació amb aquest tribut. De les modificacions més significatives introduïdes es destaquen les següents:

En primer lloc, s'efectuen una sèrie de precisions, per motius tècnics, en relació amb el trasllat de l'impost. Així, es preveu que per a les operacions d'importació en què el tipus de gravamen de l'impost de mercaderies indirecte és un tipus *ad valorem*, l'impost indirecte sobre les activitats comercials es trasllada dins el tipus de l'impost de mercaderies indirecte, és a dir, que els importadors no han de repercutir l'impost indirecte sobre les activitats comercials, de forma explícita, en el preu dels béns. Per contra, en les operacions de lliurament de béns produïts o elaborats en territori andorrà, es preveu que el trasllat de l'impost s'efectuï de forma explícita, a més de l'impost indirecte sobre la producció interna.

En segon lloc, es precisa la base sobre la qual es practica la devolució per mo-

tius d'exportació de béns prèviament importats, per tal de definir amb més claredat aquest concepte.

En tercer lloc, es modifica l'article relacionat amb les obligacions formals dels obligats tributaris, les quals se simplifiquen i esdevenen les mateixes que s'estableixen per als importadors en el cas d'operacions d'importació, o per als productors de béns en les operacions de lliurament de béns produïts o elaborats a Andorra.

Una altra modificació es relaciona amb la liquidació de l'impost i dels seus pagaments a compte, en les operacions de lliuraments de béns produïts o elaborats dins l'àmbit territorial de l'impost. Així, amb l'objectiu de facilitar la gestió de la liquidació de l'impost per als productors, es preveu que els obligats tributaris únicament liquidin un pagament a compte i una regularització anyal, en lloc dels dos pagaments a compte, un per cada semestre, i la regularització, previstos inicialment. A més, la base per realitzar aquest pagament a compte es calcularà a partir de les dades del mateix període, cosa que permet ajustar més la liquidació a l'activitat real de l'empresari o professional.

Finalment, es modifiquen els articles relatius a les infraccions i sancions, que adequen el contingut amb la remissió al règim sancionador establert en l'impost de mercaderies indirecte per a les operacions d'importació, i en l'impost indirecte sobre la producció interna per a les operacions de lliurament de béns produïts o elaborats a Andorra.

Aquesta Llei consta de 9 articles cadascun dels quals modifica un article o una disposició de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials, i d'una disposició final.

Article 1

La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 9, *Base de tributació*, queda redactada de la manera següent:

"Els tributs i gravàmens de qualsevol classe que recaiguin sobre les operacions gravades, excepte el mateix impost i l'impost indirecte sobre la producció interna."

Article 2

L'apartat 1 de l'article 10, *Tipus de gravamen*, queda redactat de la manera següent:

"El tipus de gravamen d'aquest impost, aplicable tant pel que fa a les importacions com al lliurament de béns produïts o elaborats en l'àmbit territorial de l'impost, es defineix com un recàrrec d'equivalència que s'afegeix als tipus de gravamen de l'impost de mercaderies indirecte vigent o de l'impost indirecte sobre la producció interna, segons correspongui, d'acord amb el que s'estableix a continuació:

- a) Sobre el tipus de gravamen de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna del 0% s'afegeix un recàrrec d'equivalència del 0%.
- b) Sobre el tipus de gravamen reduït de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna de l'1% s'afegeix un recàrrec d'equivalència del 0%.
- c) Sobre el tipus de gravamen normal de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna del 4% s'afegeix un recàrrec d'equivalència del 0,8%.
- d) Sobre el tipus de gravamen incrementat de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna del 7% s'afegeix un recàrrec d'equivalència de l'1,4%.
- e) Sobre el tipus de gravamen especial de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna del 12% s'afegeix un recàrrec d'equivalència del 2,4%."

Article 3

L'article 13, *Trasllat de l'impost*, queda redactat de la manera següent:

"1. Els obligats tributaris han de traslladar l'impost als adquirents dels béns.

2. En les operacions d'importació a les quals s'apliqui un tipus de gravamen *ad valorem* per l'impost de mercaderies indirecte, els obligats tributaris han de repercutir l'impost indirecte sobre les activitats comercials als adquirents dels béns, mitjançant l'aplicació dels tipus de gravamen que correspongui per l'impost de mercaderies indirecte, aplicat a l'im-

port net de la contraprestació percebuda. A aquests efectes, l'import total rebut per la venda comprèn l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

En les operacions d'importació que estiguin subjectes a un tipus de gravamen específic de l'impost de mercaderies indirecte, els obligats tributaris han de repercutir l'impost indirecte sobre les activitats comercials als adquirents dels béns sobre l'import de la contraprestació percebuda.

En les operacions de lliurament de béns produïts o elaborats en territori andorrà, els obligats tributaris han de repercutir l'impost indirecte sobre les activitats comercials als adquirents dels béns sobre l'import net de la contraprestació percebuda.

3. Els obligats tributaris no estan obligats a consignar separatament l'impost al rebut, la factura o el document equivalent, que s'entén comprès en el preu de l'operació.

En aquest cas, ha de constar la menció "impostos indirectes inclosos" en el rebut, la factura o el document equivalent que emeti l'obligat tributari.

4. No obstant el que s'estableix en l'apartat anterior, en cas que ho sol·liciti algun empresari o professional establert a Andorra, l'obligat tributari d'aquest impost ha de consignar-lo de forma separada en la factura o el document equivalent, en la forma que s'estableixi reglamentàriament.

Article 4

1. L'apartat 1 de l'article 14, *Devolucions per motiu d'exportació*, queda redactat de la manera següent:

"Els empresaris o professionals que efectuïn exportacions definitives de béns prèviament importats, tenen dret a la devolució, pels béns efectivament exportats, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials, aplicat en el moment de realitzar la importació dels béns objecte d'exportació."

2. El paràgraf 1 de l'apartat 2 de l'article 14, *Devolucions per motiu d'exportació*, queda redactat de la manera següent:

"Els productors aollits al règim de determinació objectiva de la quota de liqui-

dació, previst en l'article 18 de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna, que efectuïn exportacions definitives dels béns produïts o elaborats en l'àmbit territorial de l'impost per ells mateixos, tenen dret a la devolució parcial de la quota de liquidació d'aquest impost, per la part corresponent als béns efectivament exportats, en la proporció del valor anual d'exportacions definitives respecte al valor total de la producció de l'any."

Article 5

L'article 15, *Obligacions formals*, queda redactat de la manera següent:

"1. En les operacions d'importació, les obligacions formals dels obligats tributaris de l'impost indirecte sobre les activitats comercials són les establertes a la normativa vigent de l'impost de mercaderies indirecte.

2. En les operacions de lliurament de béns produïts o elaborats en l'àmbit territorial de l'impost, les obligacions formals dels obligats tributaris de l'impost indirecte sobre les activitats comercials són les establertes a l'article 16 de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna."

Article 6

1. Es modifica el títol de l'article 19, *Liquidació i pagaments a compte de l'impost*, que esdevé "Liquidació de l'impost".

2. L'article 19, *Liquidació i pagaments a compte de l'impost*, queda redactat de la manera següent:

"1. En les operacions d'importació, els obligats tributaris han d'ingressar la quota de liquidació en el lloc, la forma i els terminis que es regulin reglamentàriament.

El ministeri encarregat de les finances pot establir liquidacions provisionals d'ofici en els supòsits i mitjançant el procediment que es determinin reglamentàriament.

2. En les operacions de lliuraments de béns produïts o elaborats dins l'àmbit territorial de l'impost, els obligats tributaris han d'ingressar un pagament a compte de la quota de liquidació de l'impost, corresponent al primer semestre natural vençut de cada any. La quantitat que s'ha

d'ingressar a compte és la resultant d'aplicar el coeficient de proporcionalitat d'aquest impost a l'import del pagament a compte de l'impost indirecte sobre la producció interna.

3. El pagament a compte es dedueix de la quota de liquidació.

En cas que el pagament a compte sigui inferior a la quota de liquidació, la diferència s'ha d'ingressar a l'Administració en la forma i el termini que es determinin reglamentàriament.

En cas que el pagament a compte sigui superior a la quota de liquidació, el ministeri encarregat de les finances ha de retornar d'ofici la diferència, en la forma i el termini que es determinin reglamentàriament."

Article 7

L'article 21, *Infraccions*, queda redactat de la manera següent:

"1. En les operacions d'importació, les infraccions relatives al contingut d'aquesta Llei es regeixen pel règim d'infraccions establert per a l'impost de mercaderies indirecte.

2. En les operacions de lliuraments de béns produïts o elaborats dins l'àmbit territorial de l'impost, les infraccions relatives al contingut d'aquesta Llei es regeixen pel règim d'infraccions establert per a l'impost indirecte sobre la producció interna.

Article 8

L'article 22, *Sancions*, queda redactat de la manera següent:

"1. En les operacions d'importació, les sancions s'estableixen d'acord amb els criteris de graduació establerts per a l'impost de mercaderies indirecte.

2. En les operacions de lliuraments de béns produïts o elaborats dins l'àmbit territorial de l'impost, les sancions s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts per a l'impost indirecte sobre la producció interna."

Article 9

La disposició adicional segona queda redactada de la manera següent:

"1. Les persones físiques o jurídiques que amb la condició de comerciants venguin a l'engròs o al detall béns importats

o produïts dins el territori d'aplicació de l'impost sense sotmetre'ls a un procés de transformació, que no siguin obligats tributaris d'aquest impost, han de satisfer l'import del tribut en les seves compres com a més cost de les mateixes compres.

2. Aquestes persones han de repercutir formalment els impostos indirectes al consumidor final, mitjançant l'aplicació del tipus de gravamen de l'impost de mercaderies indirecte o de l'impost indirecte sobre la producció interna, segons si es tracta de béns importats o produïts al territori d'aplicació de l'impost, aplicats sobre l'import net de la contraprestació percebuda. A aquests efectes, l'import total rebut per la venda comprèn aquests impostos.

3. Aquestes persones no estan obligades a consignar separatament els impostos al rebut, la factura o el document equivalent, que s'entenen compresos en el preu de l'operació.

En aquest cas, ha de constar la menció "impostos indirectes inclosos" en el rebut, la factura o el document equivalent que emetin aquestes persones.

4. No obstant el que s'estableix en l'apartat anterior, en cas que ho sol·liciti algun empresari o professional establert a Andorra, aquestes persones han de consignar de forma separada els impostos en la forma com s'estableixi reglamentàriament."

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el primer dia del mes de gener de l'any 2007.

Casa de la Vall, 27 d'octubre del 2006

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 16/2006, del 27 d'octubre, del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 d'octubre del 2006 ha aprovat la següent:

Llei 16/2006, del 27 d'octubre, del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament

Exposició de motius

Les vies processals actualment vigents per les quals els creditors poden reclamar els deutes pendents de pagament consisteixen, a part d'especialitats com les reclamacions laborals o els arrendaments urbans, en els judicis declaratius, que es tramiten pels procediments ordinari, abreujat o de mínima quantia, en funció de la quantitat reclamada.

Aquesta Llei estableix un procediment especial mitjançant el qual el creditor d'un deute dinerari pot obtenir ràpidament un títol executiu que eviti haver d'acudir necessàriament a la tramitació d'un judici declaratiu, judici que ofereix al deutor la possibilitat d'utilitzar mitjans dilatoris a més dels consegüents costos que representa. Es tracta d'un procediment que vol completar l'oferta de mitjans existents per garantir la tutela judicial efectiva del dret del creditor i alhora pretén també descongestionar la feina dels tribunals i evitar la substanciació de bon nombre de judicis declaratius que requereixen practicar tots els tràmits processals que estableix la normativa processal encara que el demandat no es personi ni comparegui al procés.

Aquesta tutela judicial efectiva i ràpida del dret de crèdit dinerari permet al creditor acudir directament a la via executiva, sense fase prèvia de cognició del fons de l'assumpte, sempre que es tracti de reclamacions de quantitats líquides, exigibles i vençudes que tinguin una base documental i sempre que el deutor, degudament citat, no mostri cap oposició al deute. El procediment s'inicia per petició d'ordre judicial de pagament, que es presenta a la Batllia juntament

amb els documents que donen suport a la reclamació, i que es transmet al deutor perquè en un termini de tretze dies hàbils pugui manifestar la seva posició en relació amb la reclamació efectuada, ja sigui pagant el deute reclamat ja sigui consignant l'import de la reclamació a disposició del creditor, fet que comporta l'arxivament del procediment, o bé manifestant expressament a la Batllia l'oposició a pagar la quantitat reclamada, expressant els motius de disconformitat; aquesta darrera postura comporta que la Batllia convoqui directament les parts per al tràmit de demanda d'acord amb els tràmits del judici declaratiu que correspongui.

En els altres supòsits, és a dir, si el deutor degudament citat no fa efectiu el pagament de la quantitat reclamada i tampoc no fa oposició expressa a la reclamació, el batlle dicta ordre de pagament de la quantitat reclamada mitjançant aute, i executa aquesta decisió pels tràmits d'execució de sentència ferma.

La possibilitat que el creditor tingui accés directament a la via executiva, sense contestació prèvia, està admesa per les legislacions dels països del nostre entorn geogràfic. També existia al Principat d'Andorra amb el procediment de l'ordre del batlle, que si bé estava basat en els usos i costums i era essencialment contractual (les parts pactaven en certs contractes que en cas d'incompliment serien executius per simple ordre del batlle), la jurisprudència s'encarregà de delimitar i de posar-hi limitacions com el fet de precisar que en cas d'oposició a l'ordre calia utilitzar el procés civil ordinari.

Aquests precedents i la vigència actual dels drets fonamentals continguts en la Constitució fan, d'una part, que l'oposició del deutor a la petició de reclamació impossibiliti dictar un aute amb força executiva, i que en aquest cas s'hagi d'acudir al procés declaratiu corresponent per resoldre l'assumpte i, d'altra part, que per tal de fer totalment efectiu el dret a la defensa s'imposa que la notificació de la providència admetent a tràmit la reclamació s'hagi d'efectuar al deutor personalment o mitjançant procurador a les dependències de la Batllia, i únicament en els casos degudament acreditats mitjançant informe del nunci judicial i